

A pártoló tag - epizód a tsz-szervezések történetéből ^[1]

Szövetkezetek a mezőgazdaságban 1945 és 1989 között

Kormányzatunk, de törvényeink is kimondják, hogy a termelősövetkezetekbe történő belépéssel nincs kényszer, szabad akarat elhatározásából ki- és belephet bárki. [...] Három esetben kértem pártolótagságom megszüntetését eredménytelenül, mert bejelentéseimre még csak választ sem adott a Tsz Vezetősége. A közölt dokumentumok (a földművelésügyi miniszternek írt panaszos levél, a hatóság válaszevelei) egy Zemplén megyei, súlyos beteg asszony kálváriáját mutatja be kikényszerített pártolótagságának a megszüntetéséért.

Bevezetés

A szövetkezetek elszakadására a kereskedelmi társaságoktól és az önálló jogi szabályozásukra csak 1945 után került sor. Az 1947. évi XI. tc. volt az első átfogó, minden szövetkezeti típusra általánosan alkalmazandó jogszabály, amely gazdasági társaságként szabályozta a szövetkezetet, de elismerte társadalmi, szervezeti és érdekképviseleti jellegét is. Kimondta, hogy a szövetkezet kereskedelmi, de egyben társadalmi, gazdasági és mozgalmi szervezet is. Az egyes szövetkezeti formákat viszont külön kormányrendeletek szabályozták, így magának a törvénynek nem volt jelentősége. A szabályozást megelőzte az 1945-ben végrehajtott földreform, amelynek eredményeként alapvetően megváltozott a magyarországi birtokszerkezet, valamint a mezőgazdaság termelési, szerkezeti feltételei. Mindez együtt járt a társadalom szerkezetének és a tulajdonviszonyoknak a teljes átalakulásával. A *nagybirtokrendszer megszüntetéséről és a földműves nép földhözjuttatásáról szóló 600/1945. sz. ME rendelet* értelmében elkobozták az 1000 kat. holdon felüli birtokokat, a nagyvállalatok birtokait, illetve a háborús bűnösök, a nyilas és a szélsőjobboldali vezetők földbirtokait. Megváltás ellenében kisajátították a paraszti birtokok 200 kat. hold feletti és a nem paraszti birtokok 100 kat. hold feletti részét. Az elkobozt és a megváltás alá kerülő birtokokhoz tartozó gazdasági felszerelések, berendezések, épületek, állatállomány a földhöz juttatottak által alakított földműves-szövetkezetek tulajdonába kerültek. A földreform eredményeként a közép- és nagybirtokok réteg megszűnt, a kis- és törpebirtokok réteg pedig jelentősen megnőtt.

A földreform felülvizsgálatát követelő volt birtokosok törekvéseivel, illetve a jogtalan túlkapásokkal szemben az új földtulajdonosoknak is össze kellett hangolniuk a fellépésüket. A földosztások során, országos szinten két érdekvédelmi szervezet működött. A *Földmunkások és Kisbirtokosok Országos Szövetsége* (FÉKOSZ), valamint az új birtokosok által létrehozott szervezet, az *Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetsége* (UFOSZ).

A földreform által az ország mezőgazdaságilag hasznosítható területének 34,5 százalékát (5,6 millió kat. hold) osztották szét. Ennek 60 százalékát kapták meg az igényjogosultak, 40 százaléka (erdők, legelők) pedig állami, községi és szövetkezeti tulajdonba került. 1948 elejére az ország művelésre alkalmas területének 30 százaléka a földműves-szövetkezetek tagságának a tulajdonába került, továbbá több száz szeszgyár, malom, mezőgazdasági üzem, kovács- és bognárműhely, több ezer traktor és cséplőgép. A földműves-szövetkezetek működését a *8000/1948. (VIII. 13.) sz. Korm. rendelet* szabályozta. Az 1947. évi szövetkezeti törvénynek nem volt jelentősége, hiszen 1948-tól megkezdődött a Szovjetunió által a szövetkezeti rendszerre rákényszerített szövetkezetpolitika, a szovjet típusú termelősövetkezetek létrehozása, a kollektívizálás megvalósítása. A földműves-szövetkezeteket átszervezték, az 1945 előtt alakult mezőgazdasági jellegű szövetkezeteket (Hangya, tejszövetkezetek stb.) megszüntették, ingatlanjaikat, ingóságait kisajátították, illetve a földműves-szövetkezetekbe olvasztották be. A mezőgazdasági szövetkezés általános formája a földműves-szövetkezet lett. Még 1948-ban megindult a felülről kezdeményezett erőszakos termelősövetkezeti szervezés. A termelősövetkezeteket a *14.000/1948. sz. Korm. rendelet* szerint alakultak meg. A termelősövetkezetek jogszabályban (*8000/1948. (VIII. 13.) sz. Korm. r.*) meghatározott alapszabálya gyakorlatilag semmi önállóságot nem hagyott sem a szövetkezet, sem a tagok részére. Az állami és pártszervek a gazdálkodás részletekésébe is beleszóltak. Az állam számára adandó kötelezettségek után pedig a tsz-tagságának alig maradt jövedelme, és az is bizonytalan volt. Egyre többen léptek ki a termelősövetkezetből, sok szövetkezet megszűnt. Az állam 1951-től még szigorított a tsz-ek és minden gazdálkodó beszolgáltatási kötelezettségén, valamint erőszakkal kényszerítették a parasztokat, hogy lépjenek be a szövetkezetekbe. A tsz-ek egyre nagyobb részében azonban a munkafegyelem és a megfelelő szervezetség, szaktudás, illetve gépek hiányában szinte egyáltalán nem folyt termelés. Az 1953-ban megalakult Nagy Imre-kormány megpróbált könnyíteni a tsz-ek terhein, lehetővé tették a kilépést a szövetkezetből, de az 1955-ös visszarendeződés után újra életbe léptették a tsz-ek működését korlátozó intézkedések egy részét, növelték a beszolgáltatási- és adóterheket.

Az 1956-os forradalom után ismét több engedélyt tett az állam: engedélyezték a kilépést a tsz-ből, a föld korlátozott adásvételét, megszüntették a beszolgáltatási rendszert stb. Az intézkedések következtében a termelősövetkezeteknek több mint a fele megszűnt. Az MSZMP 1957 nyarán közzétette Agrárpolitikai Téziseit, amelyben új agrár- és szövetkezetpolitikát hirdetett meg. Eszerint a mezőgazdasági termelés fejlesztése érdekében a termelősövetkezetek államilag támogatandók. 1959-ben ismét megindult a kollektívizálás, a mezőgazdaság úgynevezett szocialista átszervezése. 1961-re az ország mezőgazdaságilag hasznosítható területének 80 százaléka került a tsz-ek használatába.

Az 1960-as évek elején megkezdődött az *Új Gazdasági Mechanizmus* előkészítése a mezőgazdaságban is. A reform a gazdaság irányításában az igen erős állami beleszólás csökkentését célozta meg. Az 1967. évi III. törvény a *mezőgazdasági termelősövetkezetekről* és az 1967. évi IV. törvény a *földtulajdon és földhasználat továbbfejlesztéséről* teljesen új működési elvek szerint szabályozta a termelősövetkezeteket. A szövetkezetek közvetlen állami irányítása megszűnt, helyette törvényességi felügyeletet gyakorolt az állam felettük. Erre csak törvénysértő intézkedés esetén volt lehetőség. A termelősövetkezetet a termelésre, a gazdálkodásra, a jövedelemelosztásra vonatkozóan önállóan döntött. Köteles volt tervet készíteni és a terv szerint gazdálkodni, de vonatkozó határozatait nem kellett a hatóságnak jóváhagynia. A szövetkezetek a mezőgazdasági termelésen kívül foglalkozhattak feldolgozó, beszerző, értékesítő és szolgáltató tevékenységgel is. Szintén önállóan hasznosíthaták termelőeszközöiket és értékesíthették termékeiket. Az új szabályozás a tsz-ek tulajdonába adta a már addig is szövetkezeti (állami) kezelésben lévő földet. A gyakorlatban ez ideig is tulajdonosként rendelkeztek vele, hiszen a szövetkezeti tagok tulajdonjogát erősen korlátozták (nem adhatta el, nem birtokolhatta önállóan, nem használhatta, ahogy ő akarta stb.). A tsz végül minimális kártalanításért cserébe szerezte meg a földet tulajdonjogát.

A hatvanas években a tsz-ek megpróbálták érdekvédelmi tevékenységüket összehangolni. Létrehozták a területi szövetségeket, és 1967-ben a *Termelősövetkezetek Országos Tanácsát* (TOT) is. A tsz-ek a területi szövetséghez önként csatlakozhattak, az erről szóló határozatot a közgyűlés mondta ki. A TOT a szövetkezeteket és tagságukat minden országos szintű állami szerv előtt jogosult volt képviselni. A termelősövetkezetek gazdálkodását és szervezetét érintő jogszabályok betervezésébe előtt a TOT-nak vétőjoga volt. Ha a miniszteri szintű egyeztetésekben a TOT véleménye eltért, az illetékes miniszter köteles volt a kormány elé terjeszteni a kérdést.

1971-ben megszületett az összes szövetkezeti típusra irányadó törvény: a *szövetkezetekről szóló 1971. évi III. törvény. A mezőgazdasági termelősövetkezetekről szóló 1967. évi III. törvényt* módosították (*1971. évi 34. tvr.*), törvényi és minisztertanácsi rendeleti szinten létrehozták a különböző típusú szövetkezetekre vonatkozó szabályozásokat. Ezt követően, egészen 1989-ig a szabályozás terén alapvető változások nem történtek.

Az alábbi dokumentumok a tsz-szervezések 1960-as évek eleji, második hullámának korából származnak, és jól jellemzik a szervezések módszereit, illetve a hatóságok hozzáállását a panaszok elbírásánál.

A központi vezetés a tsz-szervezésekre vonatkozó elképzeléseit mindenáron meg akarta valósítani. Ennek érdekében a jogtalan módszerektől sem riadt vissza. A propaganda és a sajtó a demokratikus módszerek, valamint az önkéntesség elvét hangoztatta, és ügyelt arra, hogy ez a látszat fennmaradjon. Az önkéntesség elve azonban gyakran csak papíron valósult meg: *Hiába próbáltam megértetni a lakásomon megjelent szervezővel, hogy betegségem teljesen képtelenné tesz arra, hogy akár én, akár férjem tsz-tagok lehessünk, az illető azonban hajthatatlan maradt, és arra kényszerített, hogy akkor csak pártolótagnak lépjek be, ez semmi kötelezettséggel nem jár, és ha akar dolgozni, akkor dolgozik, ha nem akar, akkor nem dolgozik, és kijelentette, hogy addig el nem hagyja a lakásomat, amíg legalább pártoló tagként be nem lépek.*

A minisztertől segítséget váró panaszos levél írójának szílmalomharca a tsz és a járási tanács között, jól jellemzi, hogy a tsz-tag és a szövetkezet között keletkezett vitás ügyekben a tagok milyen eséllyel várhattak megoldást, és egyáltalán milyen lehetőségekkel rendelkeztek. Leveléből kiderül, hogy három esetben kérte a tsz

vezetőségétől pártolótagságának megszüntetését. Mivel ez nem járt eredménnyel, a Járási Tanács VB Mezőgazdasági osztályához fordult, amely a termelőségvetkezetet utasította a vita rendezésére. Ez újra eredménytelen maradt, így végső kétségbeesésében a földművelésügyi minisztertől várt megoldást. A minisztérium válaszából kiderül, hogy a kör már a Járási Tanács Mezőgazdasági osztályán bezárult, mivel a minisztérium is a tanács intézkedését kérte az ügyben, ami pedig újra a tsz-t szólította az ügy rendezésére. Ezek után valószínűsíthetjük, hogy a panaszos szövetkezeti pártolótagsága akarata ellenére élete végéig fennállt, betagosított földjeit nem kapta vissza, és a tsz-nek kölcsönadott terményei és állatai ellenértékét nem kapta meg.

Források

Levél a miniszternek

FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTER

Titkársága

H/K-61/1964. Ér.k.: VI. 2.

T.

FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTER Úrnak!

A Termelőségvetkezetek 1960. év őszén történt általános megszervezésekor lakásomon egy előttem teljesen ismeretlen férfi jelent meg és felszólított az általa átadott „belépési nyilatkozat” - aláírására. Ebben az időben is ágyban fekvő beteg voltam, míg férjem Sátoraljaújhelyben volt elutazva. - Közöltem a termelőségvetkezet belépés érdekében megjelent agitátornak, hogy súlyos beteg vagyok, mint ilyen eleve képtelen vagyok közösségi munkára, férjem pedig - éppen betegségre tekintettel nem léphet be a Tsz-be, mert súlyos betegségem többször és napokon át arra kényszeríti, hogy gondozásom végett itthon maradjon, és végezze egyidejűleg a házi munkálatokat is. - Az ismeretlen szervező nem akarta méltányolni kérésemet (bár annak jogosságáról személyesen is meggyőződhetett), mert nyomatékosan és szinte fenyegetően jelentette ki, hogy igen nagy bajom lehet úgy nekem, mint férjemnek, ha nem írom alá a nyilatkozatot. Kértem a szervezőt, hogy jöjjön el másnap, amikor férjem is itthon lesz, és együtt majd átbeszéljük az ügyet. - Nevezett azonban erőlyesen és fenyegetően jelentette ki, hogy majd lássuk a következményeit. - Én már hosszú évek óta súlyos idegbetegségben szenvedek, valamint súlyos ideggyulladásban. Állandóan orvos kezelése alatt állok, és vannak olyan napjaim, amikor szinte önkívüli állapotban vagyok, s ilyenkor a férjem egy percre nem mehet el tőlem. Hiába próbáltam megérteni a lakásomon megjelent szervezővel, hogy betegségem teljesen képtelenné tesz arra, hogy akár én, akár férjem tsz-tagok lehessünk, az illető azonban hajthatatlan maradt, és arra kényszerített, hogy akkor csak pártolótágként lépjek be, ez semmi kötelezettséggel nem jár, és ha akar dolgozni, akkor dolgozik, ha nem akar, akkor nem dolgozik, és kijelentette, hogy addig el nem hagyja a lakásomat, amíg legalább pártoló tagként be nem lépek. - Mivel olyan idegállapotban voltam, hogy már gondolkodni nem tudtam, valósággal görcsökben fetrengtem, az agitáló által elémt tett nyilatkozatot aláírtam, azonban előzetesen, szövegének a pártolótagságot nem érintő részét kihúztam, és a felső részén külön feljegyeztem a nyilatkozatra, hogy „pártolótag”. Férjem, amikor hazajött Sátoraljaújhelyből, és megtudta a történeteket, megkísérelte felkeresni az illető agitáló személyt, hogy a fent előadottakra tekintettel pártolótagságomat is törölje és a nyilatkozatot semmisítse meg. - Nevezett személy azonban akkor már nem tartózkodott Bodrogolaszi községben. - A Termelőségvetkezet megalakulása után írásban ismételtlen kérelemmel fordultam a Tsz Vezetőségéhez, és betegségre tekintettel kértem pártolótagságom törlését és a betagosított földjeink helyett azonos minőségű más föld kiadását. - Három esetben kértem pártolótagságom megszüntetését eredménytelenül, mert bejelentéseimre még csak választ sem adott a Tsz Vezetősége. Majd amikor ez ügyben a Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztályához fordultam panasszal, és arról a Tsz Vezetősége is tudomást szerzett, akkor az addigi pártolótagságomat rendes tagsággá minősítette. Panasz tárgyává tettem azt is, hogy a Tsz megalakulása óta egy fillér földjáraadékom nem fizetett, 3 drb igáslovamat elvették, a Tsz-nek kölcsön adott 76 kg árpat és 76 kg zabot, valamint 175 kg 1960 őszén általam bevett búzavetőmagot mind a mai napig nem fizették meg, de nem fizették meg az elvitt 3 ló árát sem. Jellemző a Tsz Vezetőségének felfogására, hogy az általam az Állatforgalmi Vállalatnak átadott egyik lovam árával, amit a Vállalat előttem teljesen ismeretlen okokból a Tsz-nek fizetett ki, mind a mai napig szintén nem számolt el. Az 1963. évi október 22. napján a megyei tanács tag fogadó óráján is megjelentem. Panaszaimat előadtam, panaszomról jegyzőkönyvet vettek fel, azonban azt is meg kell állapítanom, hogy a panasz alkalmával előadottak alapján megtartott Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztályának vizsgálata nem tükrözi híven panaszom tárgyát, s így a hozott határozat /21.372/1963./ sem lehetett részemre megnyugtató. Éppen ezért ezen határozat ellen fellebbezéssel éltem a Megyei Tanács VB Mezőgazdasági Osztályához, ahol is a Sátoraljaújhelyi Járási Tanács VB.21.372/1963. számú határozatát megsemmisítette, és új határozat hozatalára utasította. - Miután a Megyei Tanács VB Mezőgazdasági Osztálya által fellebbezésemre kiadott 35.313/1964. számú határozatra semmi intézkedés nem történt, személyesen jártam el a Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztályán, ahol megnyugtató választ nem kaptam, amikor is 1964. évi április 28-án írásban sürgős kérelmet nyújtottam be a Járási Tanács VB Mg. Osztályához, majd a Tsz Vezetőségéhez, mely kérelmeimnek eredménye csupán annyi, hogy a törvénytelenül kimondott rendes tagságomat visszaállították pártolótagságnak. - Nem kaptam meg azonban 4 évre a földjáraadékomot, nem kaptam meg a kölcsön adott vetőmagok ellenértékét, nem kaptam meg a 3 ló árát, amelyeket úgy akart a Tsz Vezetősége elszámolni, hogy terhemre írt k. holdankint 200 Ft földalapot, elszámolt sztk. járulékokat, amiket mint pártolótag nem voltam jogosult fizetni. - A Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztályának 21.372/1963. számú határozatában felsorolt elszámolást és értékelést el nem fogadhatom, ami az igazságszággal és törvényeinkkel is ellenkezik, és amit a Megyei Tanács meg is semmisített. - Amikor a Tsz Vezetőségének írásbeli felhívására megjelentem az elszámolás megejtése végett, egyszerűen azzal utasítottak el, hogy hozzák írást a Járási Tanácstól. - Sérelmeim ügyében fordultam már az Ügyészséghez is eredménytelenül. A Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztálya pedig minden esetben azzal intézi el panaszomat, hogy a Közgyűléshez utasít. A Közgyűlés pedig kéréseim felett egyszerűen napirendre tér vagy kitérő, illetve elutasító választ ad, ezt is csak többszöri sürgetésemre. -

Mélyen tisztelt Földművelésügyi Miniszter Úr!

Súlyos betegségem késztetett arra, hogy panaszomat a Miniszter úr elé terjesszem, mert úgy érzem, hogy a fennálló törvényes rendeleteink dacára sem a Tsz-nél, sem a Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztályánál meghallgatásra nem találok. - Fel vagyok készülve arra, hogy a megisméltlődő sérelmeim rövidesen a sírba fognak vinni. - Nem tudom, mennyiben lesz ez hasznos a Tsz-nek vagy Szocialista államunknak. - Én magam munkaképtelen beteg vagyok, férjem végzi el nagyon sokszor még a házimunkát is. Azt kérdelem tehát, hogy tudja biztosítani férjem megélhetésünk alapját és betegségem gyógyítását, ha naponta a közös munkába kellene járnia. Kormányzatunk, de törvényeink is kimondják, hogy a termelőségvetkezetekbe történő belépésnél nincs kényszer, szabad akarat elhatározásából ki-és beléphet bárki. Jellemző a Tsz Vezetőségére, hogy a megyei tanács tag fogadóóráján bemutatni kért belépési nyilatkozatomat nem tudták felmutatni, mert abból megállapítható lett volna a kényszer és a megfélemlítés, és a szervező részéről a megtévesztés. - 10 kh-as paraszt voltam. Földemet a Tsz betáblásította, helyette mást kaptam, lovaimat elvették, kölcsön vetőmagot kért tőlem a Tsz. Én adtam, de sem a lóért, sem a vetőmagért 4 év után egy fillért még nem kaptam. Becsületesen gondolkozó parasztok vagyunk. Semmink sincs, én magam fekvő beteg vagyok. Gyógyszerre és gyógykezelésre sincs pénzünk. Miért kell elpusztulnunk? Földművelésügyi Miniszter úr megértő jóindulatában bízom és kérem segítségét, amit itt, sajnos, nem találok meg. - A Tsz Vezetőségének újabb megállapítása szerint is csak pártolótag vagyok. A pártolótag tagsági viszonyát a törvény szerint bármikor megszüntetheti egyszerű bejelentéssel, amit a Közgyűlésnek nem kell jóváhagyni, csupán tudomásul venni. - Kérem Földművelésügyi Miniszter urat, intézkedjen a Bodrogolaszi „Búzakalász” Tsz Vezetősége és Közgyűlése felé a törvények betartása, és annak végrehajtása végett, hogy pártolótagságom megszüntetése iránti bejelentésemet vegyék tudomásul, és a betagosított földjeink helyett adjanak másik földet, hogy legalább sovány kenyerünket biztosíthassuk. - Kérem utasítani továbbá a Tsz Vezetőséget, hogy az elvitt 3 lónak árával számoljanak el és a kölcsön adott vetőmagot adják vissza. - Itt említem még meg, hogy a Tsz egy törzskönyvezett kanca lovat vitt el, aminek legalább 10 000.- Ft volt az értéke, és a Tsz előttem ismeretlen körülmények közt 2400.- Ft-ra értékelte. Egyébként az értékelés megtartásáról soha nem értesítettek. - Egyik lovatam én adtam át az Állatforgalminak 1170.- Ft értékben, és az elszámolást előttem ismeretlen okokból a Tsz Vezetőséggel ejtették meg, ugyanakkor a Tsz nekem csak 800.- Ft-ot számol. Ilyen körülmények közt lehet-e kedve az embernek a közösségben dolgozni, ha még a betegség sem lenne annak akadálya. - Szíves intézkedést kérve, maradtam

Teljes tisztelettel.

K. I.

Bodrogolaszi, 1964. május hó 31.

Magyar Országos Levéltár XIX-K-1 ae, 83.d.

A hatóságok válaszai

M/K-61/1964.

Járási tanács v.b.

Mezőgazdasági osztálya Vezetőjének

SÁTORALJAÚJHELY

K. I. problémáját, tagsági viszonyának rendezését, a termelőszövetkezettel kapcsolatos elszámolását, mi innét a távolból nem tudjuk elrendezni, és soraiból úgy tűnik, hogy a járási tanács sem zárta még le véglegesen az ügyét. Vagy legalábbis K. I. nem elégedett az eddig történetekkel.

Levelét tehát Osztályvezető elvtársához küldöm, és kérem, szíveskedjék olyan választ adni részére, amely a levelében felvetett valamennyi problémájára kielégítő a rendeletek értelmében, valamint a helyszíni kivizsgálás alapján észlelteket figyelembe vevő magyarázatot ad. Kérem továbbá arra is, hogy a K. I. által írt és most továbbított levelet, és a részére küldött értesítés másolatát a titkársághoz juttassa el.

Budapest, 1964. június 16.

Eltvársi üdvözléssel
G[ulyás] G[zizella]

*Magyar Országos Levéltár XIX-K-1 ae, 83.d.
M/K-61/1964.*

*

K. I.
részére

BODROGOLASZI

A termelőszövetkezeti törvény és az alapszabály értelmében a tsz és tagjai között támadt vitát kizárólag a járási tanács a járási tanácshoz benyújtott fellebbezéssel lehet lezárni. S mivel a földművelésügyi minisztériumnak nincs módjában valamennyi beérkező személyes természetű bejelentését megvizsgálni és elrendezni, csak úgy lehetünk segítségére, ha a járási tanácsot értesítjük, foglalkozzék ismételt panaszával.

Azt természetesen nem tudjuk megígérni, hogy a kilépési határozat elfogadásáról is intézkedik a tsz-nél, mert erről dönteni /helyesen állapította meg a mezőgazdasági osztály/ csak a tsz közgyűlésének van joga. A járás tehát kizárólag abban lehet segítségére, hogy az anyagi természetű ügyek rendezésére felszólítsa a gazdaságot.

Budapest, 1964. június 16.

G[ulyás] G[zizella]

Magyar Országos Levéltár XIX-K-1 ae, 83.d.

*

Járási Tanács VB Mezőgazdasági Osztálya, Sátoraljaújhely.
21.754/1964. sz.

K. I.
Bodrogolaszi

A Földművelésügyi Minisztériumhoz múlt hó 31-én küldött beadványában foglaltakat már ismételt kivizsgáltam a helyszínen. Legutóbb: április 30-án értesítettem, hogy „tsz tagság és kapcsolatos anyagi ügyei” tárgyában 1962. máj. 28-ával kezdődően írásban ismételt értesítettem. Legutóbb a vétis tanúsága szerint a megyei tanács vb Mezőgazdasági osztályának 35313/1964. sz. határozatát 1964. II. 11-én kézhez vette. Tsz-ének vezetősége is értesítette többek között arról, hogy pártoló taggá visszaminősítette, - s arról is, hogy az elszámolásra jelenjék meg a tsz vezetőségénél.

Jelen soraim megküldésével a tsz vezetőséget figyelmeztetem elszámolási kötelezettségének teljesítésére.

Sátoraljaújhely, 1964. június 22.

B[elinszky] J[ános]
Osztályvezető

Magyar Országos Levéltár XIX-K-1 ae, 83.d.

*

Járási Tanács Vb. Mezőgazdasági Osztály
Sátoraljaújhely

Szám: 22.754/1964.
E.a: K. J.

Tárgy: K. I. bodrogolaszi lakos panasza.
Mell.: 2 db

Földművelésügyi Minisztérium

Budapest

Intézkedéséről a másolatban csatolt értesítés értelmében jelentek.
A beadványt csatolom

Sátoraljaújhely, 1964. június 25.

B[elinszky] J[ános] s.k.
mg. osztályvezető

Magyar Országos Levéltár XIX-K-1 ae, 83.d.

Címkek:
[termelőszövetkezet](#) ^[2]
[földreform](#) ^[3]
[mezőgazdaság](#) ^[4]

Kiadás: 6. évfolyam (2006) 2. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/politika/a_partolo_tag_epizod_a_tszszervezesek_tortenetebol.html

Hivatkozások

- [1] https://www.archivnet.hu/politika/a_partolo_tag_epizod_a_tszszervezesek_tortenetebol.html
[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/termeloszovetkezet>
[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/foldreform>
[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/mezogazdasag>